

רב ושוהט

התעניינות מיוחדת בכל הפקידות הנמצאות בהריון, גילה ראש הממשלה ושר הבטחון דויד בן-גוריון, כשעבר ערב ראש השנה בחדרי בניין משרדו. כאשר הבחן באוזן ההדרים בריכוז גדול של אמהות בקרוב, הורה להן, ספק ברצינות ספק בלצון: "אני רוצה שתלדו מהר, קל והרבה!".

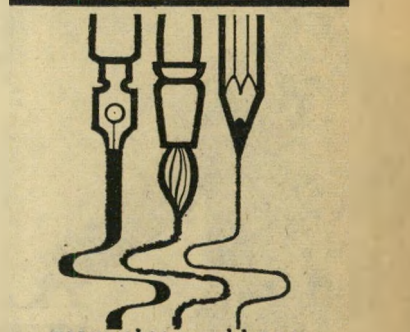
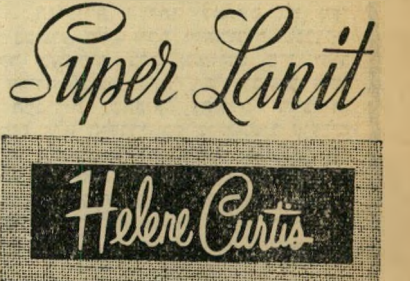
לעומתו התעניין שר הסעד, ד"ר יוסף בורג, במצבן המשפחתי של פקידותיו. כאשר שם לב בסניורו שלחלק ניכר מהן אין עדיין טבעות נישואין, שינה את הברכה המסורתית, "גמר חתימה טובה", בברכה משלו ללא נישואות: "גמר כתובה טובה".

על שאיכה שלא התגשמה, סיפר מנהל משרדו של ראש הממשלה, טרי קולק: "שאיפת חיי, התחדה, הייתה להיות שר, ולא סתם שר אלא שר האוכל הטוב!". היה זה בימיו של שר הצנע דאז, דב יוסף. . . . כאשר התמקמו העתור נאים הרבים, שבאו לקבלת-הפנים לשר ה' אוצר החוזה, לז' אשכול, התפלאו לר' אות את שר החקלאות משה דיין ואת שר המסחר והתעשייה פנחס ספיר יוש' בים דהקא על פסל העתונאים ולא ליד השולחן, כדוגמת השרים האחרים שהיו במ' קום. למרות ההפצרות סירבו השניים לע' בור למקומם: "לא נורא", הרגיע דיין, ורמו לכוונתו של שר הפיתוח והשיכון, יוסף אלמוגי, "תנו לחדשים להתרגל".

מודאג מאד היה לאחרונה סגן ראש עיריית תל-אביב, אברהם בוויאר, שהוא יושב-ראש הועדה המכינה את בחירת הרב ה' ראשי הספרדי לתל-אביב. על המיכרו הביני-לאומי, שפורסם לקראת הבחירה, ענה רק איש אחד — שוחט לפי מקצועו, שהציג את עצמו כבעל נתונים מתאימים לתפקיד רב ראשי. רק ביום האחרון של המיכרו הוגשו שישה שמות נוספים ובוויאר נרגע . . . פרטים מעניינים על קוסטה-ריקה, בה בילה את יום העצמאות, גילה סגן שר הבטחון שמעון פרס, כשפירסם השבוע את יומן המסע שלו מסירוז. זה, מסתבר, שהמחלקה העיקרית והחשובה ביותר ב' מינית ננס זו, היא מחלקת הטקס של משרד החוץ במקום. מי 35 עובדי משרד החוץ של קוסטה-ריקה הרוב המוחלט הם עובדי מחלקת הטקס וראש הטקס אינו אלא אחד מראשי מפלגת השלטון, שמונה לתפ' קידו כאות של הוקרה על שירותו למפ' לגנו. תקרית אופיינית לארץ זו: כאשר נערכה מסיבה לכבוד סגן-השר האורח מ' ישראל, בבית הנציגות הישראלית במקום, לא הקפידו כמעט איש מהבאים לבוא במועד הנקוב בהזמנה. היו כאלה שהתחייבו למסי' בה בשעה שתיים אחרי חצות . . . למש' רדה של החברה החדרכת תיירים במוסדות דתיים בירושלים התפרץ השבוע אדם, כש' הוא רותח וצועק. לאחר שהרגיעוהו קמעה, התברר שחמתו בערה בגלל הדגם של מגדל-דויד, אותו הציבה החברה בחלון ראי' וזה בירושלים ואשר כולל חלק של מגדל ערבי. האיש רק גמר להסביר את חילול הקדוש ומיד פרץ מחדש במטר של צעקות. אנשי החברה ניסו להשתיקו ואיימו שיומינו את המשטרה. האיום לא הרתיע את האיש הזועם. כאשר נשאל לשמו, מסר אותו ללא היסוס: ד"ר ישראל אלדר-שייב.

שיא החיצונית
שיא הטיב
שיא הפתוחים:

המכללה הפוליטכנית מודיעה על פתיחת אולפנא לגרפיקה שמושית בשיתופה ובפיקוחה של אגודת הגרפיקאים פרטים והרשמה: ת.א. רח' ברנר 4, טל. 67487 בכל יום בין השעות 8 בבוקר ו-6 בערב

מורט ואסתר שומאן פילפל בטעם מערבי

הסקופ הצילומי ולהציג במסגרת עץ או פלסטין קטע שלם, בו מופיעה חנה מרדך בת ה-12 כמזכר שרוכי נעלים, גילה אחד מיצרני הסרט, נתן אקסלרוד: "יום אחד באה אלי אשה אחת והבטיחה לי שיש לה בת כשרונית במיוחד וכדאי לי לעשות ממנה סרט. התרגלתי כבר כל כך לאמהות עם ילדי-פלא, עד שרצייתי לגרש אותה ב' כוח. אבל היא נידונה לי כל-כך עד ש' הסכמתי שהיא תצלם את הילדה".

כיצד התגברו באתם הימים על התנגדות המנהיגים לצילומם? כאשר התנגדו, למשל, מנחם אוסישקין להסרתו בשעת פתיחת תערוכת יויד המרוח, התחכמו לו ה' צלמים והיסו את עצמם. יחד עם זאת הציבו מיקרופון נוסף לזה שעמד על ש' שולחן, כדי להקליט אותו ליומן. אוסיש' קין הבין שאחד המיקרופונים הוא של הצלמים והוריד אותו מעל השולחן. אך הוא הוריד דחקא את מיקרופון המיקולים. ה' הקלטה ביומן הייתה ברורה לחלוטין . . . במסיבה רבת משתתפים שהתקיימה בחמאט, לרגל הופעת ספרו של דן בן-אמוץ איך לעשות מה, הוצגו בין השאר כמה קטעים נבחרים ממערכוניו. במערכון בית-הספר מתוך משלי ערב, היפנתה המורה עליזה רוזן כלפי התלמיד עיסה (אורי זוהר) את השאלה: "האם מדינת ישראל רוצה בבלדת מה?" עיסה התבלבל לרגע, השיב: "כן". ואורי זוהר קרא מיד לעבר שמעון פרס, שישיב באולם: "סליחה, שמעון, לא התכונתי ברצינות!". אמר המשורר אברהם שלונסקי, שבידך את דן באותה מסיבה וטען כי ההומור שלו מזכיר לו את ההומור של מארק טוויין: "יש לי יחס אמוני-ונאלי לדן בן-אמוץ! כשאמר שלונ' סקי: "יכול להיות שדן ראוי שאדבר איתו רק ברוסית", קרא דן לעומתו: "רק לא ב' משפטים צרפתיים". . . . חלק אחר של ה' מסיבה כלל הקראת מברקי ברכה דמיוניים, שהגיעו לכבוד המאורע, מפיו של המוציא לאור עמיקם גורביץ', מספר דוגמאות: "לדן בן-אמוץ, בברכות לעבודתו היפה של חיים חפר בעץ ופלשטיין. בנימין גלילי".

פסוקי השבוע

- שרי-האוצר לוי אשכול, על הגבלת השוק האירופי לגבי המשא-ומתן עם ישראל: "מה חשוב השם? — העיקר הדג!"
- ח"כ מפא"י יזהר (ס. יזהר) סמילנסקי, על סיבות התפטרותו מחודת הצעירים של המפלגה: "אזלת יד מפלגתית ועסקנות פשוטה!"
- כתב "הארץ" שבתו טבת, על מאמרי השבח של עתוני ישראל לנאום שרת החוץ בעצרת: "האמנם רגילים הדיפלומטים, הרבים באו"ם שהמדינות החברות משגרות לעצרת גונבי סוסים, תגרנים, סוחרי עורות וגורפייביים, עד כי נדהמו ממש בראותם כי ישראל, היא אשר שיגרה לעצרת, מדינאי? עד כי לא יכלו לשאת התפעמותם והכריזו באוזני הכתב הסמוי והנעלם: נאום של מדינאי? על נאומה של גבי מאיר?"
- הנ"ל, על התפטרותו של שר האוצר לוי אשכול בהצלחתו בשיחות עם שרי חוץ זרים: "אפשר לחשוב שסלחין לוי נהג בדרך כלל בעת ראיון עם מיניסטרס אורחים לקפץ במשרדו בגרביים, ליאולל ולהפריח נוצות מכרי הספה והכרסות. אלא שלוי אשכול כה עניין אותו, כה קסם לו, שנשכחה ממנו משבתו והוא, הקשיב בשקט ובעניין."